SÖRMLANDSLÅTEN

Medlemstidning för Södermanlands Spelmansförbund Nr 4 2003

Sörmlandslåten
4/2003
Medlemstidning för
Södermanlands Spelmansförbund
c/o Annelie Sandell
Tegvägen 46, 175 53 Järfälla
postgiro 12 24 74-0
org.nr :818500-9233
Ansvarig utgivare Barbro Tällman
Redaktör Ingemar Skoglund
Tel 08-550 97320
Johansvägen 16
151 39 Södertälje
e-post:
ingemar.skoglund@telia.com

Styrelseledamöter:

Ordförande: Barbro Tällman
08-580 354 71
Vice ordf. Christina Frohm
08-85 26 69
Kassör: Annelie Sandell
08-580 34718
Sekreterare: Gunnar Nordlinder
08-89 91 80
Ledamöter:
Bernt Olsson
0157-206 36
Torsten Gau
016-42 00 70
Åsa Englund Jacobsson
0158-135 18
Ersättare:
Lars Garén
0158-267 54
Jenny Tidman
0157-214 48
Försäkringar:
Torgny Lindberg
08-778 11 54
Arkivarie:
Nils Häggbom
08-500 31288
Stugfogde:
Erik Andersson
0157-60705

Omslagsbild:
Tuschteckning av
Margareta Boxma,
konstnär och spelman

Innehåll

Sid 1 **Ordföranden har ordet**

2 **Henry Sjöberg 75**
Christina Frohm

4 **Malmköpings harpan**
Arne Blomberg

5 **Om en soldatvisa**
Christina Frohm

6 **Ett julkalas vid sekelskiftet**
Arne Blomberg

7 **En gökpolska**
Bernt Olsson

8 **Per Hörberg "bondemålare"**
Gustaf Wetter

9 **Per Hörbergs julpolska**

10 **Staffansvisor**

12 **Septemberlek i GW-stugan**

E-postadresser

För att snabbare kunna ge er information tänker vi upprätta en adresslista över medlemmar med e-post. Alla ni som vill vara med ber vi meddela detta och e-postadress till vår kassör Annelie Sandell via e-post till:
annelie. sandell@alfa.telenordia.se

Du har väl inte missat att betala medlemsavgift för 2003?
Enskild medlem 125:-
Familjemedlemmar 50:-
Ungdom under 20 år fritt- endast anmälan
Pg 12 24 74-0

Manusstopp nr 1-2004 15 januari

Ordföranden har ordet

Just som jag satte mig för att skriva till er om den fantastiska hösten med alla sina gyllene färger – då slog frosten till och ordnade allt i gnistrande vitt som kristaller!
Fast föralldel – ganska vackert det också!

Jag kan berätta att höstens första spelstuga i samarbete med ett av våra spelmanslag genomfördes i Nyköping, värdar var Nyköpingshus Spelmansgille. Då hade vi först ett styrelsemöte med lokala representanter och efter lunch blev det spelstuga. 16 november är det Eskilstuna spelmansgille som står för värdskapet först för styrelsemöte och sedan spelstuga. Till våren planeras ytterligare två sådana träffar. Du som vill ha info, skickar in din adress till mig , antingen på min vanliga adress eller via e-post. Som ni förstår blir det lite för långt emellan tidningarna för att vi skall kunna vara tillräckligt aktuella. Jag har en lista redan men den kan bli betydligt längre om DU skickar in!

Det har varit Ungdomsfest i Gävle den 4 oktober och ca 20 spelande ungdomar från Södermanland deltog med liv och lust. En fortsättning verkar redan vara planerad till nästa år. Arrangemanget var ett samarbete mellan spelmansförbund i mellan-Sverige och Svenska Ungdomsringen. Ett bra exempel på hur vi genom sådant samarbete kan göra det möjligt för våra spelande och dansande ungdomar att komma ut och träffas. Stort TACK till alla medverkande och ledare! Nästa år blir vi DUBBELT så många eller?

Har ni tänkt på vilken skatt vi alla äger gemensamt i vårt fina arkiv i Malmköping?
Om ni inte redan varit på ett besök där vill jag varmt rekommendera er att ta er tid att göra det. Varför inte förlägga en spelträff där med ert gäng? Hör ni av er i förväg till någon i styrelsen som bor i Malmköping eller Eskilstuna, blir ni insläppta och får dessutom en fin genomgång av hur arkivet är uppbyggt och hur ni bär er åt för att hitta just era godbitar att ta med hem och spela vidare på. Där finns Sveriges största samling av sörmländsk folkmusik- ca 7000 låtar! Plus artiklar, klipp från spelmansstämmor m.m m.m. Ha det så trevligt!

En som bidragit med artiklar om dans, spelmän, danstillfällen och historia är Henry Sjöberg. Dansare och forskare och redaktör för denna tidning under en följd av år. Han fyller nu i dagarna 75 år. Södermanlands spelmansförbund gratulerar så hjärtligt och kommer att trycka en del av Henrys fina artiklar i repris för att de skall nå ut till nya läsare. Men jag lovar det blir härlig omläsning för många av oss andra också!

Samarbetsnämden för folklig dans kommer att fira Henry under hela det kommande året med arrangemang om och med folkdans på temat "I Henry Sjöbergs anda". Spelmansförbundet medverkar också i detta arbete. En ide´skrift som visar på Henrys betydelse för utvecklingen hittills, men som också blickar framåt kommer att produceras med anledning av Henrys födelsedag. Denna skrift kommer att finnas tillgänglig via spelmansförbundet. Vidare info kommer i Sörmlandslåten.

Många varma spelmanshälsningar!

Barbro Tällman
Ordf.

Henry Sjöberg – 75 år

Danspedagogen, forskaren och hedersmedlemmen i vårt spelmansförbund , Henry Sjöberg fyllde för någon tid sedan 75 år. Han firades naturligtvis av hela dans- och folkmusiksverige med stor uppvaktning. Under många år verkade han som redaktör för denna tidning och med andra uppdrag inom Södermanlands Spelmansförbund. Ett stort antal värdefulla artiklar finns i tidiga nummer av Sörmlandslåten och en del av dessa kommer att finnas för omläsning i kommande nummer. Redan på 60-talet skapade han uttrycket "folklig" dans och han har haft en avgörande betydelse för spridandet av kunskap och utveckling av den folkliga dansen i Sverige .På nästa sida berättar **Christina Frohm** om sitt första möte med Henry och om efterföljande och mångårigt samarbete.

Henry och **Iréne Sjöberg**
- foto från 70-talet i spelmansförbundets arkiv

Spelmannen – en kollega – ingen jukebox

När min mamma var ung var hon en ganska hipp dansböna. Myggiga dansbanor i mellersta Sörmland frekventerades flitigt per velociped från 20-tal till 40-tal. En gång fick hon se ett folkdanslag från Vagnhärad som uppträdde för den vanliga danspubliken. Hon tittade storögd och förundrades över vad som påstods vara forna tiders ungdomars sätt att roa sig. Den historien hörde jag i min barndom.

När morfar och andra släktingar spelade hemmavid då var det fest. Undan med mattorna och får jag lov...

Mina första egna dansupplevelser var sånglekstugor i gamla nedlagda skolhus eller utomhus på något av grannarnas gårdstun. Mångmilaresor med tåg och skumpande landsvägsbuss förde mig och familjen till stämmor med spännande möten med skickliga spelmän.

När jag själv skulle debutera i folkmusikvärlden med spel till dans så var det i gammeldansorkesterns trygga famn där allt föll sig så naturligt med den dansande menigheten. Mitt första möte med en folkdansuppvisning där jag själv skulle spela var 1963 och Henry Sjöberg stod för val av repertoar och instudering. Allt var mycket enkelt. Jag och kamraterna fick spela för oss vanliga polskor. Där det behövdes en kadrilj kunde vi klämma i med en skänklåt som vi kunde sen tidigare. Detta blev en fullt naturlig följd av mina tidigare erfarenheter av musik och dans i samklang. Vad jag knappast då visste var att det fanns en annan sorts folkdans, en annan sorts anpassad musik och framför allt ,en helt annan roll man som spelman skulle inordna sig efter. Några gånger fick jag bittert erfara den rollen. Tillrättavisad av en allvetande dansledare som inte hade något till övers för varken mina kunskaper eller synpunkter, borde jag ta plats bakom pelaren i övningslokalen. Detta var något jag inte frivilligt ville utsätta mig för i fortsättningen.

Här följde många år av nära samarbete med Henry. Danshögskolan var vår hemmaarena där sättet att samarbeta tog form. Danssteg blandades med folkmusikkunskap och historisk utveckling i ett jämt flöde från Henry som danslärare och mig som på golvet fritt vandrande spelman. En blick, ett ord eller ordvändning gjorde att vi visste vad som skulle komma härnäst. Vi lärde mycket av varandra och en stor fördel var faktiskt att vi inte är generationskamrater. Även folkdanslagen ute i landet fick uppleva vårt sätt att samarbeta. Otaliga kurser kom vi att hålla under intensiva år. För alla och envar borde det tydligt ha framgått hur spelmannen även i folkdanslag kunde få "ta sig ton" och ta plats – inte bakom notstället – utan engagerat följsamt med dansare och ledare. Drivkraften hos oss båda var att söka en sanning bortom det som kändes förljuget i folkdanslagens val av repertoar och inte minst den enahanda musiken. Tillsammans mötte vi traditionsbärare bland spelmän som så tydligt visade vem som med varsam hand ledde ett dansande sällskap med sitt val av musik. Spelmannens självklara roll som pedagog i en tid då dansläraren inte fanns och inte behövdes blev vägledande för oss båda. I en tid då dansen inte längre traderas och kunskapstörsten var stor behövdes danshistorikern och pedagogen. Henry lät mig och andra spelmän han arbetat med få friheten i danslokalen. Att inte avbryta mitt i en repris och låta frasen klinga ut var självklarheter för Henry.

Det har flutit mycket vatten under Stockholms broar sen den pionjärtiden och förhoppningsfullt är spelmannen numera en kollega till dansledaren. Där har Henry Sjöberg gått före och visat vägen till ett fruktbart nytänkande. Kanske sker det än idag att en beskedlig bandspelare i stället får komma till användning men det är en helt annan historia som inte här låter sig beskrivas.

Christina Frohm

Arne Blomberg

Malmköpingsharpan

Nyckelharpspelare som besöker spelmansförbundets stuga i Malmköping förundras över en märklig harpa som hänger på väggen. Den tillhör hembygdsföreningen, dess ursprung är okänt och den liknar ingen annan nyckelharpa.

Först kanske man slås av storleken; 95 cm lång, över 20 cm bred och ett corpus som är över 12 cm tjockt. Ett rejält instrument att famna!

Typen är kontrabasharpa – den harpform som användes under 1700-talet och långt in på 1800-talet – men med skilda nycklar för de båda spelsträngarna.

Ett spännande instrument som det vore intressant att höra. Hallå, alla harpbyggare! Kan inte någon – ja, just du – bygga en kopia???

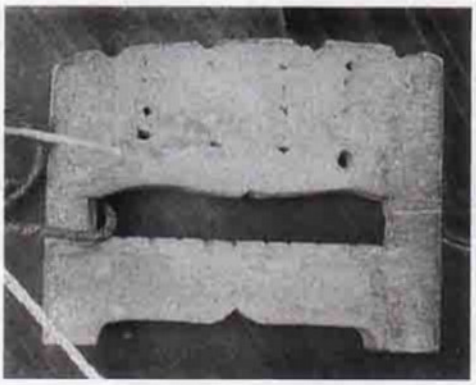

Fyra resonanssträngar verkar ha legat mellan nyckelraderna, resten är placerade under nycklarna. Sadeln har motsvarande hål och uttag.

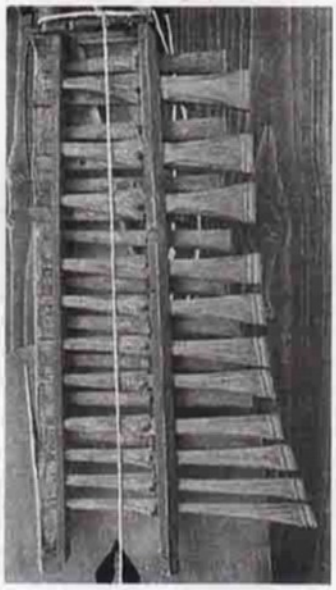

Under nycklarna skymtar en s-formad list – en sadel för de underliggande resonanssträngarna. Listigt!

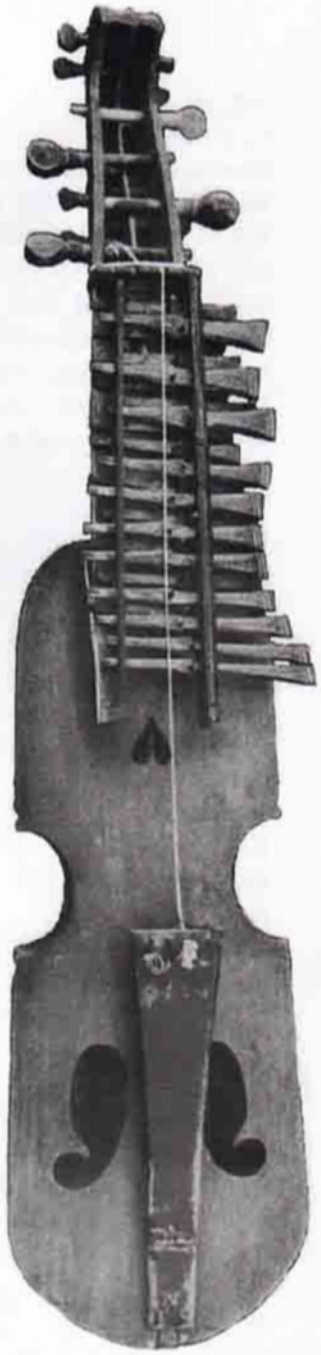

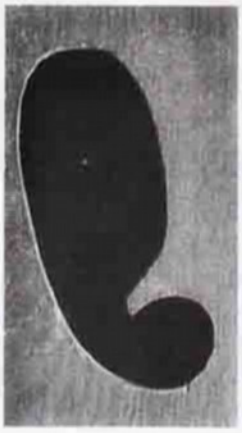

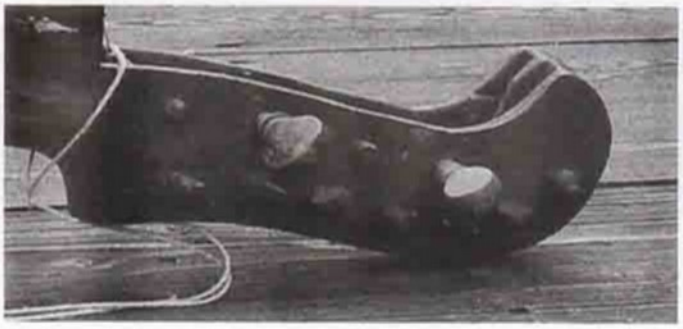

Harpan saknar ljudpinne men långt därinne skymtar en etikett. Vad kan det stå där???

Om en soldatvisa

I Sörmlandslåten nr 2 –2003 publicerade vi en intervju med **Anna-Greta Frohm** som Gunnar Nordlinder gjort. Där berättade hon bl.a. om soldatvisan som morfars bror "Lövsättern" sjöng: "Och när vi kom till Stockholm bjöd kungen på kalas". **Christina Frohm** har tecknat ner visan och här kommer noter och text:

Soldatvisa **uppteckad av Christina Frohm efter modern Anna-Greta Frohm, f. 1914**

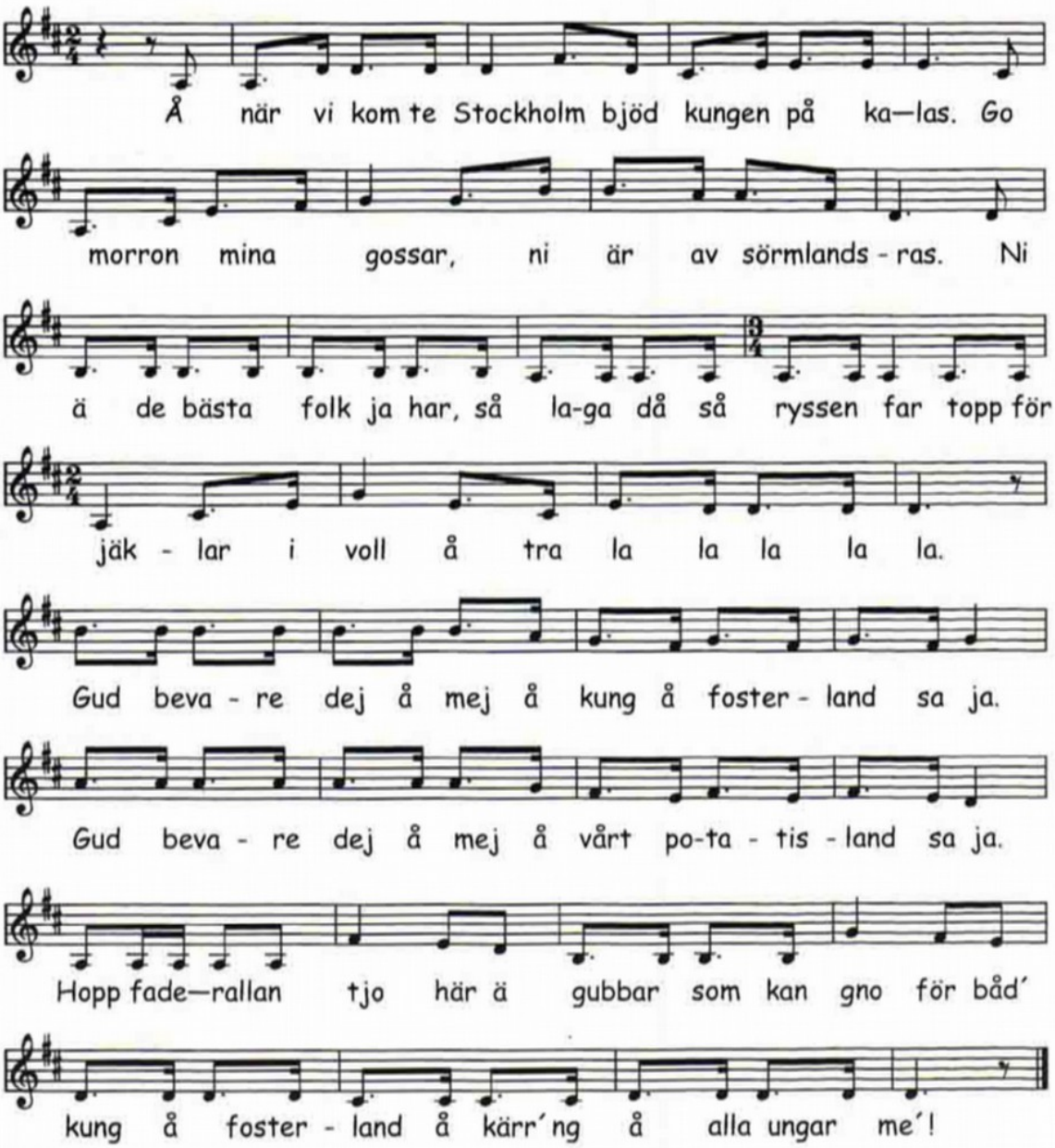

I Sörmlandslåten nr 4 julen 1969 berättar Arne Blomberg hur ett julkalas kunde går till vid förra sekelskiftet. Här kommer berättelsen igen väl värd en omläsning:

Ett julkalas vid sekelskiftet

Tiden mellan annandag jul och trettondagen är sedan gammalt en festfylld tid; ungdomen ordnade danstillställningar och de äldre samlades till mer stillsamma nöjen. De små barnen följde med sina föräldrar och CG Axelsson har berättat för mig hur han som barn var med på många bondkalas i Flodatrakten.
Hur ett sådant kunde gå till berättade han ungefär sålunda:

Man kom på kvällen till stugan – gubbarna samlades för sig och gummorna för sig. Man pratade om hur skörden utfallit, hur julhelgen varit osv.
Kalaset inleddes med kaffe med dopp och vid påtåren fick gubbarna en "kaffeknorr", som bestod av brännvin, vid finare tillfällen konjak. Kaffeknorren hälldes vanligen i kaffet.
Efter tretår på samma vis kom så kaffesupen. Varje "rätt" skulle avslutas med en sup. Vid juletid var det vanligen glögg som utgjorde kaffesupen. "Se´n". sa Axelsson, "började de på å höras att det var folk i stugan, för då börja di bli lite upptinade...."

Så vidtog kortspel. De yngre ville spela 21, men de äldre föredrog priffe. Till kortspelet serverades cigarrer och varm toddy. Toddyn gjordes mycket söt: upp till halva glaset fylldes med sockerbitar, hett vatten slogs på och konjak tillsattes så att glaset blev fullt.
Nu kom gummorna med en tesked och smakade på toddyn. Man tog ett par tre skedar och tyckte att det var förfärligt gott.
Varefter nivån sjönk i glasen fylldes de med konjak. Det blev då "inte så varmt men bra starkt". Den varma drycken "tog på" så att det blev sorl i stugan.
Efter toddyn serverades toddysupen (glögg) och så blev det mat; smörgåsbord med någon kötträtt samt en efterrätt, som kunde bestå av kokta katrinplommon med vispgrädde. Måltiden tog ganska lång tid och gubbarna tog många snapsar därtill. Efter maten kom så givetsvis matsupen.
Efter någon timme kom det åter kaffe med dopp (vetebröd eller skorpor), ett par kaffeknorra samt kaffesupen.

Före hemfärden bjöd värden på färdsupar så länge gästerna ville ha "och lite till", ty bjudningen ansågs misslyckad, om någon av gubbarna kunde gå ordentligt.
Det enda gummorna smakade var de två-tre skedarna toddy. Man kan ana att det var befogat att åtminstone mor i huset var nykter och kunde se till att hemfärden skedde åt rätt håll.

En gökpolska

Bernt Olsson

Det är nu mer än fyrtio år sedan jag första gången besökte Malmköping som gäst på ett bröllop. Vi satt i kyrkan och väntade på att brudparet skulle skrida in. När ingångsmarschen började, måste jag förvånat snegla uppåt läktaren, för sådant orgelspel hade jag aldrig hört förut – kraftfullt, rytmiskt och med en lika ovanlig som superb registrering .

Det var min första kontakt med kantor Gunvall Hallinder, 1905 –1991.

Denne Malmköpings berömde organist kom ursprungligen från Norsholm och gick i skola i Linköping. Han bar plank i faderns brädgård och lastade båtar i Kinda kanal, något som gav honom väldiga kroppskrafter, men han spelade också orgel i Linköpings domkyrka och piano på restauranger och stumfilmsbiografer. Efter fullbordad gedigen musikutbildning kom han till Malmköping 1929 och blev orten trogen livet ut, som lärare, kommunalpolitiker, körledare, organist, ja, till och med bandyspelare. Han var sällskapsmänniska, och hans berättarkonst och bullrande skratt kommer man gärna ihåg. Framför allt var han musikant med stort register. Det kunde vara allt från Cesar Franks orgelsonater (orgelpallen knakade under kantorns tyngd, men fötterna rörde sig i obesvärade sextondelspassager över pedalerna) till fest på värdshuset med mycket mat och skratt och med valser och hambopolketter tillsammans med Bror Andersson, och en och annan nubbevisa i stil med den gökpolska som återges här nedan. Ibland ringde man från närbelägna folkparker och behövde musikaliskt bistånd.

Så här kunde det låta, enligt vad Gunvall själv berättat:

- Hördödu, skulle du kunna komma å hjälpa oss å spela på lörda, för dä ska komma e sån där vrölhona å sjunga?

Ibland var det visserligen en 'vröloxe', och det gick ju lika bra.

Gunvall hade mycket att berätta om berömda musiker som han träffat, och ännu mer om de mindre berömda. Restaurangmusikernas tillvaro hade han nog kunnat skriva en bok om. Ett intressant barndomsminne, som han ibland återkom till, var när han på en fest i hembygden såg gamla människor dansa. Långsamt, sirligt och behagfullt dansade de, och "gummerna nöp i kjolen". De måste ha varit unga och dansanta när Anders Gustaf Rosenberg inför inför utgivningen av andra delen av Svenska danspolskor 1879 skrev att "för 50 – 100 år sedan dansades polska i ett långsamt tempo eller i en sorts menuettstil, tvärt emot senare tiders smaklösa fläng". Det var lätt att associera till detta och undra om det smaklösa flänget inte nått fram till Norsholm vid denna tid.

Sången var naturligtvis en viktig del av kantorns verksamhet, och jag har själv varit med och sjungit både Vintern ra… och körverk av Otto Olsson – en av Gunvalls lärare – under hans ledning, men han kunde också små visor för de mindre anspråksfulla sammanhangen. Följande gökpolska, som Gunvall Hallinder hade med sig från hembygden, kan användas på två sätt: dels som vaggvisa, dels som nubbevisa. Själv har jag sjungit den för Leif Johansson, som tecknade ned den. Robert Persson han skrev ut noterna. Och så här blev det:

Gökpolska från Östergötland

Efter Gunvall Hallinder, Malmköping

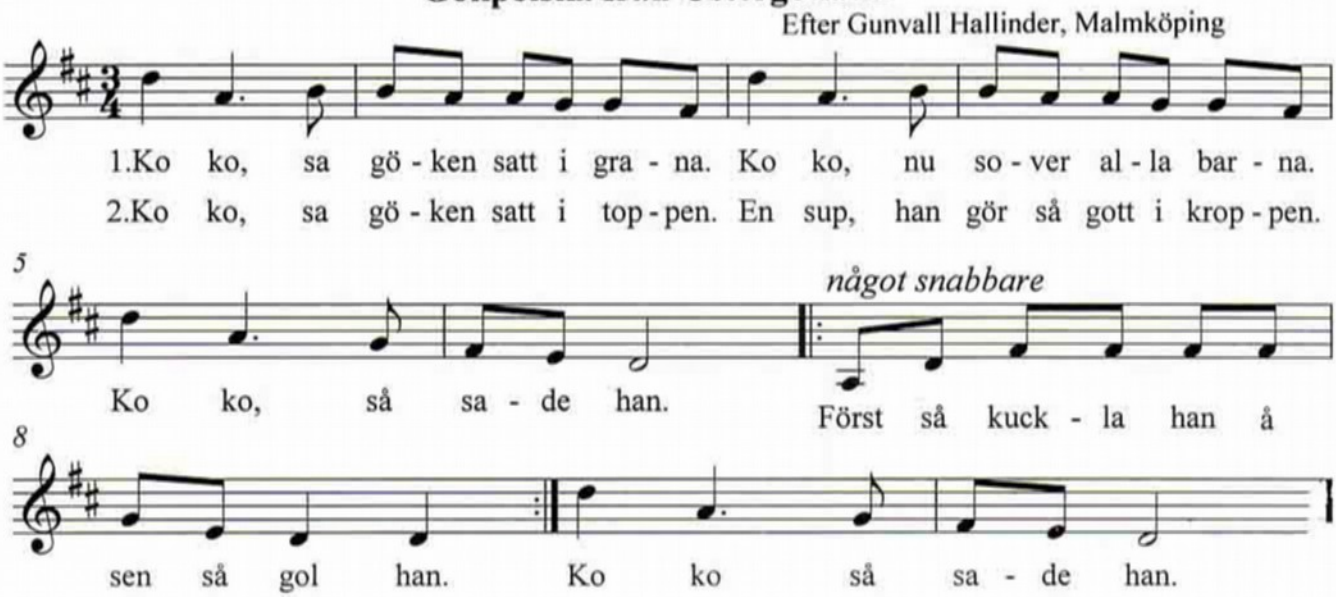

Per Hörberg "bondemålare"

- julhälsning från Gustaf Wetter

Per Hörberg (1746-1816), den fattige smålandspojken från Virestad, var sin tids störste "bondemålare". Näring för sitt konstnärliga intresse fick han av det i södra Småland utövade bonadsmåleriet. Redan 1768 fick han anställning som häradsmålare i Östra härad, och bodde då i Sävsjötrakten. Det var en förnämlig utnämning och kunde jämföras med häradsspelmän på musikens område. 1790 flyttade han till Risinge socken i Östergötland. Han var synnerligen flitig som tecknare men sysslade också med akvarellmålning och kopparstick. Mest bekant och berömd är han dock för sina 86 altartavlor, som än idag pryder kyrkor i Östergötland, Småland och Sörmland. Per Hörberg var också spelman, vilket bifogade komposition är ett tydligt bevis för. Vid jultiden någon gång på 1790-talet kom han glad i hågen hem till sitt Falla i Risinge. Han hade pengar på fickan, ty han hade fått betalning för en altartavla. Kanske hade han liksom för altartavlan i Stora Malm fått 60 daler. Så generöst avlönades en av våra största konstnärer 1799. Var det underligt att konstnärer, framför allt målare och musiker, var dömda till svältdöden i forna dagar! Per var gift med ett resolut fruntimmer, som på julaftonen tillsade sin man att passa baket, medan hon gick ut och mjölkade och skötte om korna i ladugården. Den store bondemålaren hade emellertid fått en polska i sitt huvud och den ville han komponera färdig. Han tog fram sin fiol och blev så engagerad av sitt spel, att han totalt glömde bort julbaket. Brödet blev förstås bränt, men det märkte inte spelmannen. Men hustrun märkte det sannerligen, när hon kom tillbaka, och nu blev det en liten familjeträta, som ju än idag kan äga rum även i de bästa familjer.

Resultatet för Per Hörbergs del blev, att stråken blev utkastad och hängande i ett äppelträd, så åkte fiolen ut och hamnade i en snödriva, och sist åkte Per också ut, så att hustrun, husets herre, blev ensam med sitt julbak i stugan. Per Hörberg fick tag i fiolen – stråken hängde kvar i träde t- och vandrade i upprörd sinnesstämning till Finspång. Där residerade baron Louis de Geer, gift med Aurore Taube, som flerfaldiga gånger hjälpt målaren och spelmannen. När denne, barhuvad och utan överrock, kom fram till bruket, hade han sin polska färdig. Han hade knäppt på fiolen under sin vandring och fullbordet sin komposition. Den fick han nu spela för herrskapet, han fick brännvin och god mat och snart var Per Hörbergs dystra sinnesstämning som bortblåst och näven som han knutit i byxfickan, var nu öppen och redo för ett försoningens handslag. Det förstod herrskapet på Finspång. De gjorde i ordning en släde, lastade den full med julklappar och guds gåvor, och snart var målaren och spelmannen hemma i sitt Falla igen. Han kom tillbaka som en herreman efter två hästar med betjänt på kuskbocken, och att han blev väl mottagen behöver jag väl inte tala om. Så blev det en god och glad jul i spelmannen Per Hörbergs hem. Här följer nu polskan. Du återfinner den i Svenska låtar, Småland n:r 43. Den är upptecknad av Olof Andersson efter bildhuggaren Per Johan Carlsson, Tranås. Jag har inte hittat några tydliga varianter av denna polska. Det är uppenbart en låt med 1700-tals karaktär. En fin polska är det och värd att bli spelad. Jag överlämnar den härmed som julklapp till mina spelmanskollegor i hela Sverige.

Med spelmanshälsningar

Gustaf Wetter

Denna artikel publicerades första gången strax före jul 1960.

PER HÖRBERGS JULPOLSKA

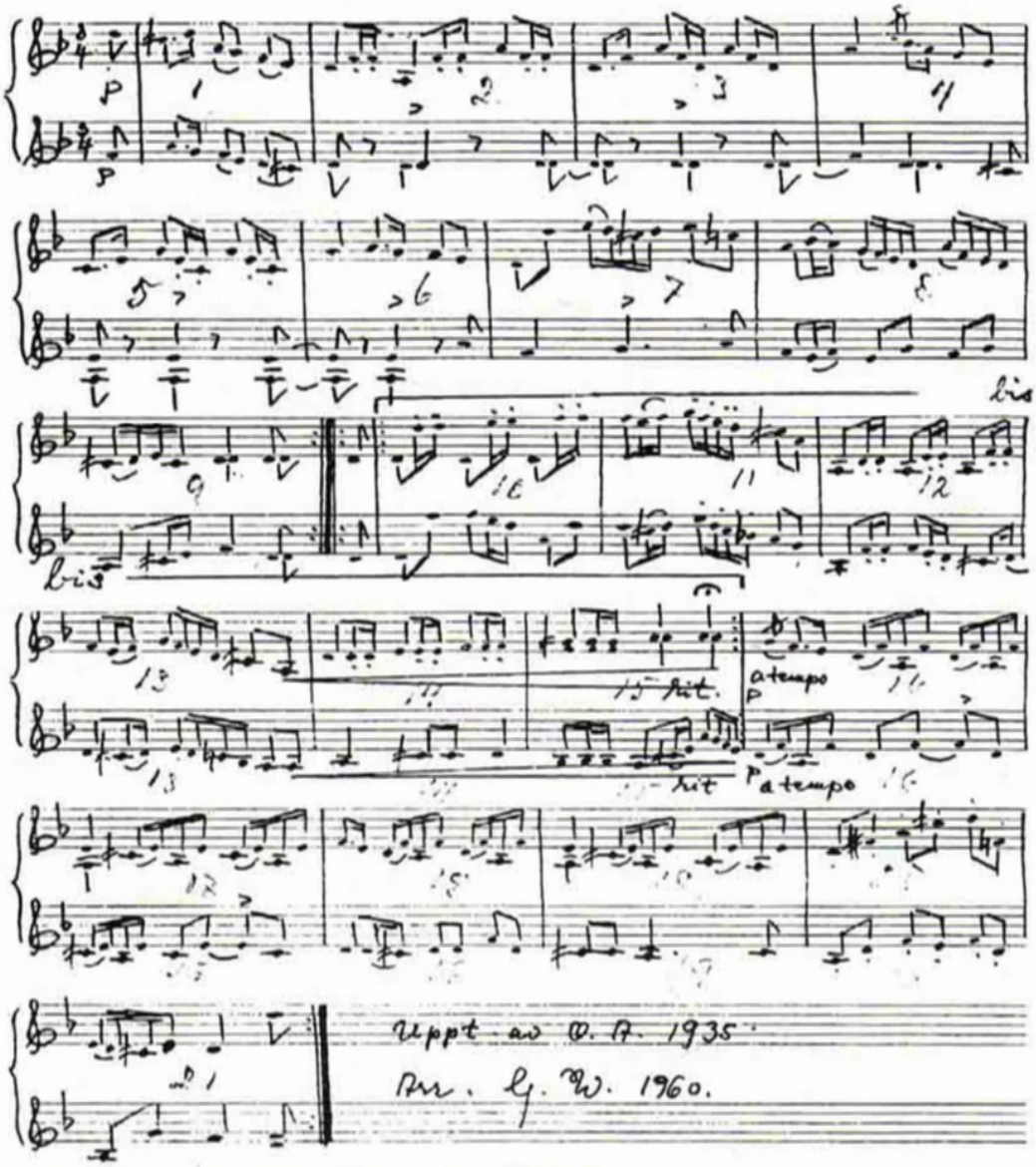

Hos familjen de Geer på Finspong den 30 nov 1798.
Nationalmuseum

STAFFANSVISOR

STAFFANSVISA. Wilhelm Konrad Lindberg, Bettna socken efter modern Karolina Albertina Gabrielsdotter. Uppteckнad av Nils Dencker, 1934.

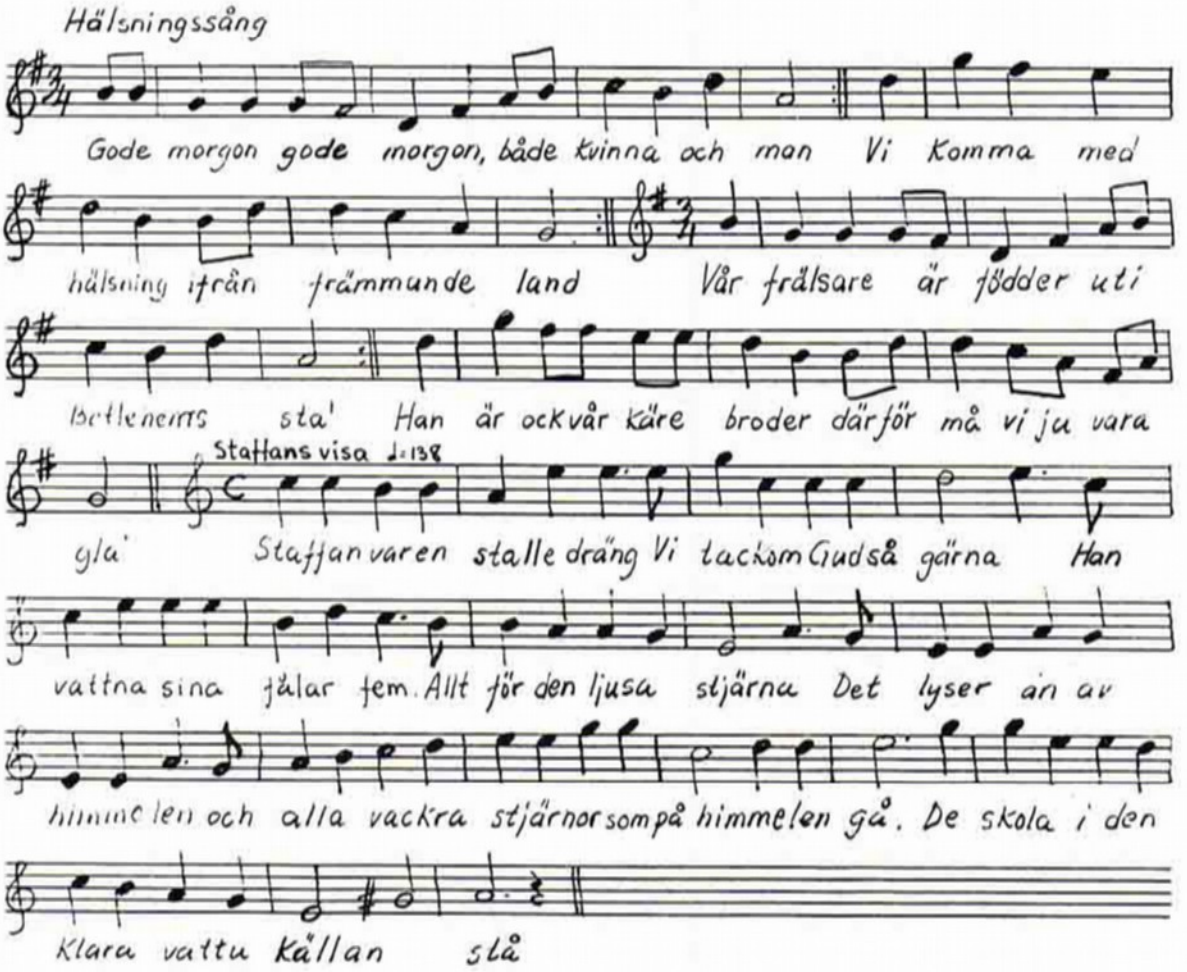

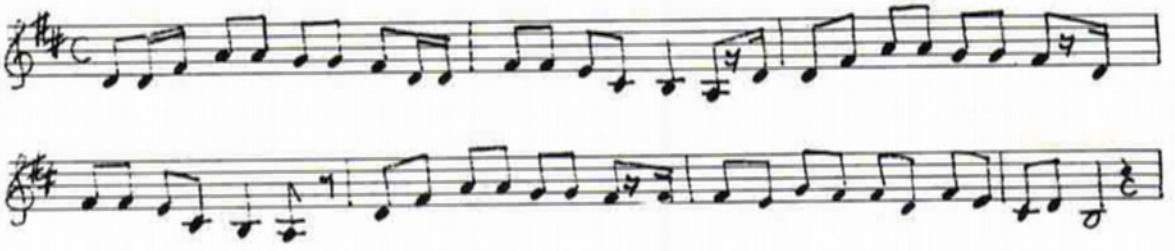

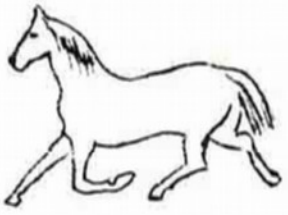

Staffan han var en stalledräng.
Eder tackom nu så gärna
han vattna sina fålar fem
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än,
fast stjärnorna på himmelen de blänka.
(Efter Katrinä i Klövhälla 1888-1975
Sköldinge) uppt. G W

STAFFANSVISA efter Anders Gustaf Eriksson i Hägerbo, Floda. Upptecknad av Gustaf Wetter.

STJÄRNVISA efter Arvid Welander, Vansö. Upptecknad av GeorgBladini.

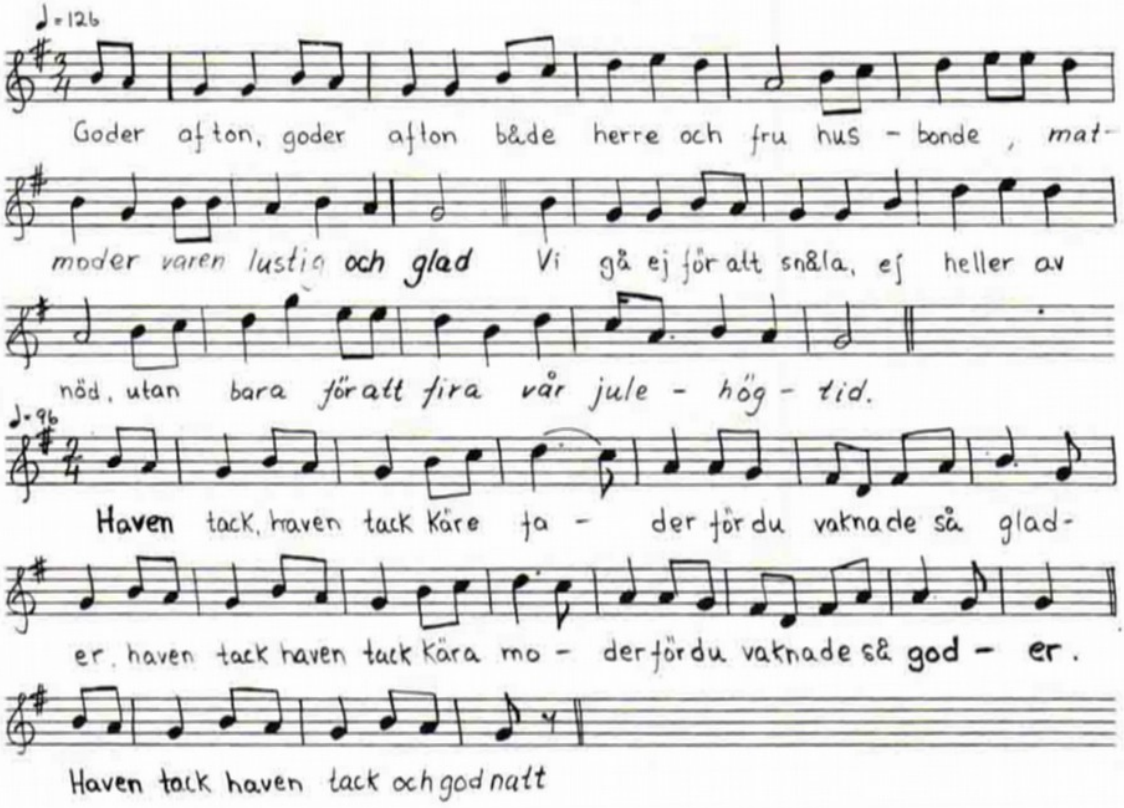

Septemberlek i GW-stugan

Att Slagsta gille är en aktiv förening vet väl alla. Där finns många olika grupper och i Grindstugan i Slagsta sjuder det av aktivitet varje dag. En av grupperna kallar sig "**Septemberlek**" och träffas varje tisdagsförmiddag och spelar och har trevligt. Den 27 maj kopplade man av med ett studiebesök i Malmköping och hälsade på i GW-stugan. De möttes av ett strålande sommarväder och dessutom kaffe och smörgås. Sen blev det några intensiva timmar med spel i stora salen och titt på arkivet. Efter en kort stadsvandring intogs lunch på Värdshuset. Efter ytterligare en visit i stugan blev det hemfärd. Ett trevligt initiativ som kan rekommenderas för flera att följa.
På bilden ser vi gänget samlade utanför Gustaf Wetterstugan.
red.

Sörmlandslåten 35 år

Till julen 1968 utkom det första numret av Sörmlandslåten. Redaktören Arne Blomberg skrev i inledningen: "Södermanlands Spelmansförbund har länge saknat ett medlemsblad och SÖRMLANDSLÅTEN är ett försök att täcka den bristen".
Han fortsatte "Vi har försiktigtvis undvikit att beteckna det här numret med Nr 1, årgång 1 som brukligt är, utan i stället skrivit 'Julen 1968'. Vi hoppas dock kunna återkomma med bladet en eller ett par gånger årligen".
Det visade sej att SÖRMLANDSLÅTEN var livskraftig och har nu hunnit vara med i 35 år. Många artiklar av stort värde har publicerats och några av dem kommer att återges i kommande nummer bl.a. en hel del av Henry Sjöbergs bidrag. Vi hoppas av medlemmarna läser flitigt och har fortfarande den förhoppningen att det skall komma in bidrag från såväl spelmanslag och grupper som enskilda medlemmar. Det har under alla år varit samma problem att få medlemmarna att fatta pennan och skriva. Kanske det kommer en ljusnande framtid nu när det är så enkelt att använda dator och elektronisk post.
Red. ber att få önska alla **GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR 2004.**

Gnestastämman

Lördag 7 februari 2004 kl.12.30

Elektron, Gnesta

Välkomna till den 20:e spelmansstämman i Gnesta, en heldag med bra kurser, spännande konserter och spelmansstämma och dans!

Kurser:

10.00-12.30	**Danskurs:Dalpolskor** (B-salen) Kursledare: **Elisabeth Ellström** och **Gunnar Iggendahl** Musik: **Gnesta Spelmän**
10.00-12.30	**Låtspelskurs: Sörmlandslåtar**(C-salen) Kursledare: **Christina Frohm** ***Några års spelvana är önskvärd***

Obs. Anmälan till kurserna före 3:e februari! Avgift till samtliga kurser är 100:- (bet. i entrén)

Program i filmsalen

12.30	**Musikskolan spelar**
13.00	**Konsert med Anders Larsson, sång, Patrik Andersson, fioler** ***Folklig sång och spel av högsta klass***
14.00-17.00	**Spelstämma i filmsalen** Inledning av kommunalrådet **Gert Nilsson** Allspelslåtar: Lästringe gånglåt, Lillpolska, Polka ef. Oskar i Bogsta, Hummelkärrsvalsen, Frustunamarschen **Föranmälan till scenspel: 0158-10304, 0158-20542**
14.00-15.00	**Danslekar för barn med Åsa Englund i C-salen**
16.00-17.00	**Visstuga med Anders Larsson i C-salen**
17.00-18.00	**Dansinstruktion i enkla danser med Olle Olsson**
18.00-23.00	**Dans i B-salen**

Mat och kaffeservering sköts av Gnesta Waldorfskola

Information, föranmälan till scenspel och kurser och dansspel:

Sten Eriksson	0158-10304
Sören Gustafsson	0158-20542
Ingemar Skoglund	08-550 97320

Arr: Spelmanslaget Nyckelknippan, Bygdens Blandning, Gåsinge-Dillnäs Dansgille och Södermanlands Spelmansförbund

B Föreningsbrev

SÖDERMANLANDS SPELMANSFÖRBUND
Johansvägen 16
151 39 SÖDERTÄLJE

Odén Christer

Täppstigen 3

645 91 Strängnäs

B

Svenska Låtar, Södermanland
Vår landskapsdel av det klassiska storverket. 207 uppteckningar. Faksimil av orginalutgåvan från 1935
Pris 50:-

A G Rosenberg, 420 Svenska Danspolskor
från Södermanland och andra landskap. Faksimil efter utgåvor från 1876–1882
Pris 60:-

Sörmländska visor del I, II, III
Visor för praktiskt bruk från den sörmländska traditionen. Ett 30–tal visor i varje del.
Pris 20:-/styck, kassetter 50:-/ styck

A P Andersson
75 låtar och visor från Södermanland och Närke uppteckнade 1880 av skolläraren i Västra Vingåker, August Petter Andersson.
Pris 60:-

August Karlssons låtar
49 låtar från södra Uppland och norra Sörmland som August Karlsson spelade dem.
Pris 50:-

50 Sörmlandslåtar för två fioler
Utgiven till minne av Olof Andersson. Arrangerade av Olof Andersson
Pris 50:-

Sörmländska Brudmarscher
I arr. för orgel
Pris 40:-

Folkmusik från norra Södermanland,
K P Leffler. Faksimil efter utgåvor från 1899–1900.
Pris 75:-

HJULÅKERS SPELMÄN
Spelmansmusik från Sörmland och Uppland
Pris: 100:- CD

LEIF BILLYZ
Svenska Låtar
Pris 160:- CD

BRODÈNS KAPELL
Spelmansmusik från norra Sörmland
Pris 100:- CD

Lästringe Låtar
Slängpolskor, hamburskor och annat dansbart och lättlyssnat från Sörmland.
Pris: 140:- CD

August Lindblom
97 låtar ur två spelmansböcker från 1836 och 1856 samt historik om den legendariske storspelmannen.
Pris 50:-

Sörmländska allspelslåtar
Häfte I noter och kassett
Pris 40:-
Häfte II endast noter
Pris 20:-

I den sköna Vingåkersbygden, kassett
Folkmusik från Vingåker med Simmings, Anita Hedlund och Christina Frohm
Pris 30:-

Välkommen till världen, kassett
Visor och ramsor för små och stora barn från den sörmländska traditionen, med våra bästa vissångare.
Pris 30:-

Mina 80 år som spelman 1916-1996,
Axel Andersson minnesbok.
Pris 160:-

MALMABYGDENS B-LAG
Till dans
Pris 140:- CD

Beställ hem våra böcker, noter, skivor och kassetter så här:
Ring din beställning till Torsten Gau, tel. 016 –42 00 70 eller skriv till honom på adress Mestavägen 1A, 632 36 Eskilstuna, så får du ett paket med faktura på posten. Porto tillkommer på angivna priser.

GAPPE & SPORRE TRYCKERI AB, E-TUNA